Wymyślono przed Kyu-Hyun Chae

Informacja dla miłośników fizyki i astronomii:

Niedawno przeczytałem artykuł Jewgenija Arsiuchina "Физики сделали решающее открытие в истории: Законы Эйнштейна не точны, а до изобретения машины времени – рукой подать" (na https://www.kp.ru/daily/27543/4810099/). Potem przeczytałem artykuł Norberta Garbarka "Naukowiec mówi o dużych zmianach. Dowód na załamanie się grawitacji" (na https://tech.wp.pl/naukowiec-mowi-o-duzych-zmianach-dowod-na-zalamanie-sie-grawitacji,6929095529532160a). Po przeczytaniu pomyślałem, że może Wam przydać się więcej informacji o odkryciach w dziedzinie fizyki i astronomii. Astronomiczne zjawiska, które odkrył i opisał astronom Kyu-Hyun Chae, to doświadczalny fakt. Ale odkrycie i interpretacja to są dwie różne sprawy. Interpretacja, jaką przedstawia Kyu-Hyun Chae, jest całkowicie błędna. Jego artykuł znajduje się na https://iopscience.iop.org/article/10.3847/1538-4357/ace101/pdf.
Tutaj będą skorygowane niektóre błędy tego astronoma oraz będą przedstawione logiczne interpretacje zachodzących fizycznych i astronomicznych zjawisk.

Pierwszy podstawowy błąd astronoma Kyu-Hyun Chae (ale jest to także błąd innych fizyków i astronomów) polega na zaprzeczaniu istnienia subtelnej materii, wcześniej nazywanej eterem, a teraz ciemną materią. O tej materii mówi się, że o jej istnieniu świadczą jedynie wywierane przez nią efekty grawitacyjne. Nie jest to prawda. Bo ta subtelna materia istnieje wszędzie i jest podstawowym składnikiem atomowej materii. Ten fakt jest bliżej przedstawiony w art. "Konstruktywna teoria pola - krótko i krok po kroku" na http://pinopa.narod.ru/KTP_pl.pdf. Tam ta subtelna materia nazywa się ośrodkiem protoelektronowym, a jej składnikami są protoelektrony. Przejawianie się tej subtelnej materii można obserwować w wielu fizycznych doświadczeniach. W krótkich filmach przedstawionych na https://www.youtube.com/watch?v=SemQS4RLeFU, https://www.youtube.com/watch?v=je7eLZS6GG0, https://www.youtube.com/watch?v=uJ8B8k1ISQg, można obserwować, jak fale dźwiękowe przyczyniają się do powstawania strumieni protoelektronów, które następnie przyczyniają się do wirowania prostego urządzenia lub do wzrostu jego ciężaru. Na temat powstawania strumieni protoelektronów można przeczytać w art. "Pokaz strumieni eteru" na http://pinopa.narod.ru/31_C4_Strumienie_eteru.pdf.
Z powodu zupełnie innej przyczyny powstają protoelektronowe strumienie w magnesach. Na ten temat można przeczytać w art. "Pole magnetyczne? ...Ależ to bardzo proste!" na http://pinopa.narod.ru/06_C2_Magnet_pole_pl.pdf. Działanie strumieni protoelektronów zostało przedstawione w krótkich filmach na https://www.youtube.com/watch?v=5mwtqM6nB88 i https://www.youtube.com/watch?v=gAT3HNHwLXs, natomiast art. "Działanie strumieni eteru" można przeczytać na http://pinopa.narod.ru/Dzialanie_strumieni_eteru.pdf.
Ciemna materia przejawia się w magnesach także w inny sposób; to przejawianie występuje podczas procesu magnesowania. A mianowicie, sztabka ferromagnetycznego materiału podczas magnesowania zwiększa swoją masę. Na ten temat można przeczytać w art. "Magnesowanie - jego wpływ na masę" na http://pinopa.narod.ru/35_C4_Magnes_Masa.pdf.

Drugi podstawowy błąd astronoma Kyu-Hyun Chae wynika z nieznajomości podstawowych zasad powstawania naukowej wiedzy. Naukowa wiedza powinna być logiczna i powinna wynikać z doświadczalnych faktów. Istnienie stabilnych struktur materii w postaci atomów, związków chemicznych, ciał stałych o rozmaitej wielkości i kształtach, świadczy o istnieniu obszarów wokół fundamentalnych składników materii, które zostały nazwane potencjałowymi powłokami. Na potencjałowych powłokach sąsiednie składniki materii są przyspieszane w charakterystyczny sposób. Ten sposób przyspieszania został opisany w art. "Konstruktywna teoria pola - krótko i krok po kroku" na http://pinopa.narod.ru/KTP_pl.pdf.
Fundamentalny składnik materii można opisać jako centralnie symetryczne pole potencjału, które zawiera sferyczne obszary, czyli potencjałowe powłoki, o różnych średnicach i różnych grubościach. Istnieją powłoki o bardzo małych średnicach - to są powłoki jądrowe. Za pośrednictwem tych powłok powstają jądrowe wiązania i dzięki temu powstają atomy różnych pierwiastków. Istnieją powłoki o znacznie większych średnicach, które w atomie nakładają się na siebie i w pewnym sensie sumują się, tworząc zbiorcze (wypadkowe) powłoki atomu. W taki sposób ze zbioru powłok fundamentalnych składników tworzą molekularne powłoki atomów. Za pośrednictwem molekularnych powłok atomy wiążą się ze sobą i powstają molekuły różnych związków chemicznych.
Potencjałowe powłoki fundamentalnych składników materii charakteryzują się tym, że im większa jest średnica powłoki, tym większa jest jej grubość. Pod pojęciem grubości powłoki należy rozumieć obszar między zboczami powłoki. Więcej na temat budowy i znaczenia potencjałowych powłok można dowiedzieć się z art. "Odkryta

tajemnica przyrody" na http://pinopa.narod.ru/Odkryta_tajemnica_przyrody.pdf.
Oprócz powłok jądrowych, powłok molekularnych, które mają bardzo małe średnice, można wyróżnić także obszary innych powłok. Istnieje obszar powłok paranormalnych, dzięki którym możliwe jest istnienie takich zjawisk paranormalnych jak szybkie zrastanie się brzegów ran na ciele człowieka, lewitacja małych przedmiotów lub lewitacja ciała człowieka. Średnice paranormalnych potencjałowych powłok są rzędu od milimetrów lub ich części do wielu, wielu metrów. Ten obszar powłok można nazwać także powłokami telepatycznymi. Ale telepatyczne powłoki mogą mieć także średnice od setek do tysięcy kilometrów. W istnienie tych powłok fizykom będzie trudno uwierzyć, bo te zjawiska zaliczają oni do paranormalnych, czyli do sprzecznych z "oficjalnymi" naukowymi poglądami. Łatwiejsze do zaakceptowania będzie istnienie planetarnych potencjałowych powłok. Bo planetarne potencjałowe powłoki Ziemi dawały znać o swoim istnieniu w postaci zjawisk nazwanych anomaliami fly-by. Na ten temat można przeczytać w art. "Anomalia fly-by nie jest tajemnicą" na http://pinopa.narod.ru/41_C4_Fly-by.pdf.
W podobny sposób, jak planetarne potencjałowe powłoki, powstają gwiezdne potencjałowe powłoki. I wielka chwała należy się koreańskiemu astronomowi Kyu-Hyun Chae za to, że wynikami swoich astronomicznych obserwacji potwierdził istnienie gwiezdnych potencjałowych powłok.

Bogdan Szenkaryk "Pinopa"
Polska, Legnica, 2023.08.20.